

20 Aars Tjeneste udgjør den endnu kun omtrent $\frac{1}{3}$ af Gagen; men derefter er Stigningen rask vorende, saa at 25 Aars Tjeneste giver $\frac{1}{3}$, 30 Aars $\frac{1}{2}$, 35 Aars $\frac{3}{4}$ af Gagen og 40 Aars Tjeneste over den fulde Gage i Pension. Denne Stigning stemmer ikke med de i Pensionsloven nedlagte Grundsætninger; tager man imidlertid i Betænkning, at det ved Theatret ansatte Personale efter vore Forslag ikke skal have Afgang til kongelig Ansættelse før efter en Tjenestetid af 3 Aar, at Følgen af vore øvrige Forslag i denne Henseende rimeligvis vil blive den, at der i Gjennemsnit vil udfordres en Tjenestetid af omtrent 6 Aar for at erholde kongelig Ansættelse, og at Pension efter Pensionsloven kun beregnes fra den kongelige Ansættelses Datum, indsees det let, at man ved at fastsætte et Maximum for Pensionen, som maatte være $\frac{2}{3}$ af Gagen, ved at lægge det herved Besparede til Pensionerne for kortere Tjenestetid, og i alt Fald ved en ikke betydelig Forøgelse i det Antal Procent, som Theatret maatte indskyde i Fondet af det pensionsberettigede Personales faste Gager, vilde kunne grundlægge et Pensionsystem efter en Scala, der vel var mindre fordelagtig for de yngre Kunstnere end Pensionslovens, men dog i det Hele meget antagelig.

I de ovenfor valgte Exempler have vi imidlertid forudsat, at den paagældende Kunstner strax ved sin Ansættelse opnaaede en Gage, som han siden stadigt beholdt; dette vil dog i Virkeligheden ikke være det sædvanlige ved Theatret; i det overvejende Fleertal af Tilfælde vil der finde en Stigning Sted igjennem eet eller flere eller vel endog mange Trin, førend den Gage naaes, hvorpaa Kunstneren bliver staaende. Da nu Pensionen, for at opfylde sin Bestemmelse, altid bør sættes i Forhold til den i de senere Embedsaar nydte Gage, er det vigtigt at undersøge, hvorvidt et Livrentesystem som det fremsatte vilde kunne passe paa saadanne Gageforhold. Men da det er umuligt at give en omfattende Oversigt herover, eftersom de Forskjelligheder, der i denne Henseende kunne forekomme, ere utallige, have vi valgt

noogle Exempler, saaledes som vi antage, at de hyppigst vilde forekomme, saafremt de af os fremsatte Gageringsforslag blive vedtagne. Vi have beregnet Livrenterne baade for Mandskøn og Qvindeskøn og under Forudsætning af, at den Paagældende fik Ansættelse ved 15, 20, 25 og 30 Aars Alderen; Gjennemsnittet af de herved fundne 8 Tal vil findes angivet som den Livrente, Enhver vilde erholde isølge sin Tjenestetids Længde og sin Gages Størrelse; vi have kun angivet Livrenterne fra det 20de Tjenestear, da dette er tilstrækkeligt til at vise, hvorvidt Systemet er anvendeligt.

1ste Exempel. En Skuespiller ansættes med 500 Rbd., faaer efter 5 Aars Tjeneste 1000 Rbd., efter 15 Aars 1600 Rbd., efter 25 Aars 1800 Rbd. i Gage. Livrenten vil da blive:

efter 20 A. Tj.	203 Rbd.	eller	13 pCt.	af Gagen
— 25 —	339 —	—	21 —	—
— 30 —	543 —	—	30 —	—
— 35 —	849 —	—	47 —	—
— 40 —	1315 —	—	73 —	—

2det Exempel. En Skuespiller ansættes med 400 Rbd., stiger hvert 5te Aar med 100 Rbd., saa at han efter 20 Aars Tjeneste har 800 Rbd. i Gage; paa denne Gage bliver han staaende. Livrenten vil da blive: efter 20 Aars Tjeneste 113 Rbd. eller 16 pCt. af Gagen.

25	"	"	185 —	"	23	"	"
30	"	"	288 —	"	36	"	"
35	"	"	441 —	"	55	"	"
40	"	"	675 —	"	84	"	"

3die Exempel. En Capelmusicus ansættes med 400 Rbd. i Gage, stiger efter 15 Aars Tjeneste til 600 Rbd., efter 30 Aars Tjeneste til 800 Rbd. Livrenten vil da blive: efter

20 Aars Tjeneste	96 Rbd.	eller	16 pCt.	af Gagen.			
25	"	"	154 —	"	26	"	"
30	"	"	237 —	"	40	"	"
35	"	"	373 —	"	47	"	"
40	"	"	582 —	"	73	"	"

(NB i dette Exempel ere Livrenterne kun beregnede for Mandskønnet.)